

Dosarul nr. 2ra-555/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (I. Gorlenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Print Master”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Anghelceva împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Print Master” cu privire la încasarea prejudiciului material, moral, a penalităților și obligarea remedierii deficiențelor,

împotriva deciziei din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Print Master” și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

constată:

La 12 decembrie 2017 Vera Anghelceva s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Print Master” cu privire la încasarea prejudiciului material, moral, a penalităților și obligarea remedierii deficiențelor apărute la echipamentul tehnic.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 23 septembrie 2017, în calitate de „consumator” a încheiat verbal cu pârâtul SRL „Print Master”, în calitate de „agent economic” contract de prestări servicii în vederea reparării registratorului camerelor de înregistrare video, în termen de 3-4 zile. Serviciile solicitate nu au fost prestate până în prezent.

A menționat că la data de 04 octombrie 2017 întru executarea obligațiilor contractuale, a achitat integral pentru serviciile ce urmau a fi prestate de către pârât, fiindu-i eliberată factură fiscală doar la data de 29 noiembrie 2017, după ce a efectuat mențiuni în cartea de plângeri.

Reclamanta a susținut că la 29 noiembrie 2017 în adresa SRL „Print Master” a expediat pretenție în care a invocat încălcarea drepturilor cu privire la protecția consumatorului și a solicitat: rezilierea contractului din 23 septembrie 2017, restituirea sumei de 4000 lei, achitate în avans în baza contractului de prestări de servicii, și restituirea registratorului în stare funcțională.

A relatat că solicitările sale au fost respinse, astfel că prin acțiunile pârâtului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, deoarece din data de 23 septembrie 2017 până în prezent, întâmpină dificultăți pentru lichidarea consecințelor serviciilor necalitative.

Reclamanta a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 4000 de lei, achitat pentru prestarea serviciilor, a prejudiciului moral în sumă de 2000 de lei, a penalității în mărime de 5% din suma prevăzută în contract, a cheltuielilor de judecată și obligarea remedierii deficiențelor apărute la echipamentul tehnic.

Prin hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central acțiunea a fost admisă parțial și încasat de la SRL „Print Master” în beneficiul Verei Anghelceva prejudiciul material în sumă de 4009 lei, conform contractului de plată nr. 2228 din 29 noiembrie 2017, a prejudiciului moral în mărime de 2000 de lei, a penalității în mărime de 3 608, 10 lei (5% din prețul serviciului prestat) și cheltuieli de judecată în sumă de 992, 59 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă. A fost încasat de la SRL „Print Master” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 328, 51 lei.

La 12 iunie 2018 SRL „Print Master” a declarat apel împotriva hotărârii din 29 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de SRL „Print Master” și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță a determinat definitiv toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a stabilit normele materiale aplicabile litigiului și a apreciat obiectiv probele administrate la materialele dosarului, iar în consecință soluția de admitere parțială a acțiunii este una întemeiată.

Astfel a constatat că pârâtul la prestarea serviciilor de reparare a video registratorului, nu a respectat dispozițiile Legii privind protecția consumatorului în partea ce ține de întocmirea în acest sens a unui contract negociat individual cu reclamanta, aceasta fiind privată de dreptul de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale privind volumul, caracteristicile calitative și condițiile de garanție ale serviciilor prestate, despăgubirile pentru daunele cauzate de produsele, deservirea tehnică necesară și piese de schimb pe toată durata de funcționare a produsului, garanția oferită serviciilor prestate, răspunderea pentru produsele/serviciile necalitative.

În aceeași ordine de idei, apelantul SRL „Print Master” după efectuarea lucrărilor de reparație la echipamentul de înregistrare video instalat în domiciliul intimitei Anghelceva Vera, inclusiv și înlocuirea unor piese, nu a întocmit, pe lângă contractul obligatoriu stabilit de lege, un act de primire-predare a serviciilor prestate, în care să fie descrisă stare tehnică în care se afla echipamentul de înregistrare video, lucrările nemijlocit efectuate, inclusiv și piesele înlocuite, ce ar atesta volumul serviciilor prestate, și primite de către consumatorul Anghelceva Vera, or, argumentele apelantului că intimata după efectuarea lucrărilor la echipamentul de înregistrare video, careva obiecții nu a avut, sunt combătute prin însăși explicațiile acesteia din ședința de judecată, precum și prin depunerea prezentei acțiuni în instanța de judecată.

Mai mult, instanța de apel apreciind concluzia expertului notată în raportul de expertiză nr.0407026 din 29 martie 2018, efectuat de Camera de Comerț și Industrie a reținut că serviciul prestat de SRL „Print Master” – înlocuirea blocului de alimentare la video registratorul echipamentului de înregistrare video, a consumatorului Anghelceva Vera este unul necalitativ și neconform tehnicilor originale ale produsului, considerente din care reclamantei Anghelceva Vera i-a fost încălcate drepturile de consumator prin prestarea de servicii necorespunzătoare.

Prin urmare, Colegiul a conchis că odată ce SRL „Print Master” nu a reușit să demonstreze vina consumatorului Anghelceva Vera în defectarea tehnică a video registratorului, în modul stabilit de art. 13 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorului, este obligat să restituie contravaloarea serviciului prestat necalitativ, ceia ce conform contului de plată eliberat la 29 noiembrie 2017 constituie suma de 4009 lei, care a fost achitată de Anghelceva Vera pentru serviciile de reparare a echipamentului tehnic.

Iar, pornind de la faptul că pârâtul SRL „Print Master” a refuzat remedierea gratuită a defecțiunilor tehnice și restituirea contravalorii serviciului necorespunzător pe cale amiabilă, și nici nu a dovedit vina consumatorului Anghelceva Vera în ceia ce privește defecțiunile apărute la video registratorul sistemului de înregistrare video, reclamanta Anghelceva Vera este în drept să solicite penalitatea în mărime de 5% din prețul serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului, ceia ce constituie suma de 3608,10 lei.

De asemenea instanța de apel a conchis că suma de 2000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, stabilită de prima instanță este una echitabilă pentru suferințele psihice suportate de Vera Anghelceva și poate constitui o satisfacție echitabilă și rezonabilă a victimei daunei, cât și în stare să restabilească situația existentă înainte de prejudiciere.

La 29 ianuarie 2019 SRL „Print Master” prin intermediul Oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestui, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile judecătorești, menționând că concluziile instanțelor de judecată sunt expuse în hotărâri într-o formă abuzivă, incertă, neavând putere de convingere, totodată nu a fost dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă și să aibă putere de convingere.

Astfel, consideră recurenta că instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, referindu-se în mod selectiv la unele constatări reținute la adoptarea hotărârii primei instanțe, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii în raport cu legislația în vigoare.

A mai specificat că instanța de apel respingînd apelul s-a axat pe faptul că apelantul la prestarea serviciilor de reparare a video registratorului nu a semnat cu intimata un contract negociat cu aceasta, însă instanța nu a luat în considerare faptul că la caz pretențiile formulate în acțiunea Verei Anghelceva împotriva SRL „Print Master” rezultă din imputarea aducerii defecțiunilor video-registratorului SEDVR-

6304S și nu din neexecutarea obligațiilor conform contractului de plată nr.2228 din 29 noiembrie 2017.

Totodată instanța de apel nu a reținut ca fiind obiectivă poziția părții apelante precum că reclamantul/intimatul nu a probat sub nici o formă că defecțiunile video-registratorului SEDVR-6304 au fost cauzate de către SRL „Print Master”, sau ar fi prestat careva servicii Verei Anghelceva și că aceste servicii s-au constatat necalitative.

În aceste circumstanțe, recurenta consideră că pretențiile Verei Anghelceva nu și-au găsit confirmarea, acestea nefiind întemeiate pe un suport probatoriu pertinent, motiv din care urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 30 octombrie 2018, și publicată pe pagina web a instanței de apel la 07 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de SRL „Print Master” la 29 ianuarie 2019, se consideră depus în termen.

La 05 martie 2019 Vera Anghelceva, prin intermediul Oficiului poștal a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Print Master”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Print Master”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Print Master”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Print Master”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Print Master” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat